

Budavári Hírmondó

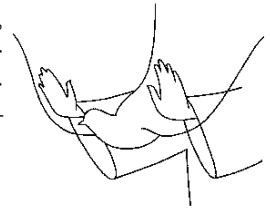

Budavári Evangélikus Egyházközség Hírlevele

XVI. évfolyam 2011/2. szám Pünkösd

„Ezért nem kell azon vitázni, hogy miként lehet Isten Atya, Fiú, Szentlélek és mégis egy, mert mindez úgyis megfoghatatlan. Legyen elég, hogy Igéjében maga Isten állítja ezt magáról. (...) Hiszen lám a teljes Szentháromság mindegyik személye azon van, hogy a szégyen, nyomorult embert bűnből, halálból, ördög hatalmából megigazulásra, örök életre – Isten országába segítse.”

Luther Márton: Jer, örvendjünk keresztyének! (Szabó József fordítása)

Jézus így szólt tanítványaihoz: „Nem hagylak titeket árván, eljövök hozzátok” (János ev. 15,18)

Pünkösd ünnepével szemmel láthatóan nem tudunk mit kezdeni. Nem olyan nagy ünnep, mint a Húsvét, vagy a Karácsony, nem mozgatja meg igazán az embereket. Nincs nagyünnepi gyülekezet. Pünkösd ünnepe a modern kor embere számára megfoghatatlan, nem tudja mihez kötni. Az első pünkösd eseménye nem olyan kézzelfogható, mint Jézus születése, halála vagy feltámadása.

A pünkösd a bibliai időkben eredetileg a zsidó nép aratási hálaadó ünnepe volt. Azon a vidéken, az ottani éghajlat mellett ötven nappal húsvét után már beérett a termés, lehetett aratni. Erre utal egyébként az ünnep neve is, a görög pentekoszté szó ugyanis azt jelenti, hogy ötven. És mint mindenütt a világon, az aratás a zsidóságnál is ünnepi esemény volt. Hálaadó ünnep azért, hogy Isten megadta a kenyeret, hogy lesz mit enni a jövő évben is. Erre az örömnünnepre sok olyan zsidó is hazajött Jeruzsálembe, akik a világ minden táján éltek szétszóródva kis közösségeikben. Ők már sokszor nem is tudtak héberül beszélni, mert annak a helynek a nyelvét használták, ahol éltek a családjukkal.

Közöttük, a pünkösd ünnepére érkezett sokszínű zarándokok között történik meg az első keresztyén pünkösd csodája, amikor Péter és a többi apostol Isten Szentlelkével megtelve hirdetni kezdik nekik az evangéliumot, a jó hírt arról, hogy a názáreti Jézus a Krisztus, aki megváltotta népét és feltámadva Isten hatalmával uralkodik a világ fölött. Igehirdetésüket mindenki megértette, és senki nem vonhatta ki magát hatása alól. Vagy elfogadták, vagy visszautasították, de senki nem maradt közömbös, mindenkinek, aki hallotta őket, döntenie kellett, vagy Jézus mellett, vagy Jézus ellen. És sokan voltak, akik Jézus mellett döntöttek. Az Apostolok Cselekedeteiről szóló könyvben olvassuk, hogy csak azon az egy napon, Péter igehirdetésének nyomán háromezren keresztek meg. Mi ez, ha nem Isten lelkének pünkösd csodája? Ma is csodának mondanánk, ha

egy istentiszteletünk nyomán háromezren megkeresztelkednének. De már azt is nagy csodának mondanánk, ha egyszer háromezren, az egész gyülekezetünk száz százalékig eljönne istentiszteletre.

Mi lehetett ennek az első pünkösdnek a titka? Tehetünk-e valamit azért, hogy a Szentlélek munkálkodjon? Luther úgy látta, hogy Isten mindig szuverén módon cselekszik. Ezért úgy mondta, hogy a Szentlélek ott, és akkor munkálkodik, ahol neki tetszik. Jézus szavára hivatkozott, aki a Szentlelket a szélhez hasonlította, és azt mondta: a szél fúj, ahová akar, nem látod, hogy honnan jön és hová megy. És ez így is van. Istent nem lehet kényszeríteni arra, hogy mit, mikor és hogyan cselekedjen. Éppen ez Isten hatalma, nagysága. A pogányok istenségeit áldozatokkal le lehet kenyegezni, mágiával, varázslással, lehet kényszeríteni, de a Mindenható Istent, az Urat nem. Éppen ez a félelmetes Isten hatalmában, hogy ő szuverén Úr. De azt is mondja róla Jézus, hogy Isten mennyei Atyánk. Olyan Isten, aki szereti gyermekeit, az embereket, és ezért mindig, mindent a javukra tesz. Megtagadja azt, ami kárunkra van, de ami javunkat munkálja, még akkor is megadja, ha nem kérjük. Ezt végzi bennünk és közöttünk a Szentlélek.

Amikor Jézus megígéri tanítványainak, hogy mennybemenetele után elküldi maga helyett a Szentlelket, akkor paraklétosznak nevezi, ami azt jelenti, hogy vigasztaló, szószóló, ügyvéd. De ilyeneket is jelent még, hogy: az, aki erőt ad az embernek ahhoz, hogy kitarson, helytálljon bajban, szenvedésben, nehéz helyzetben. Azután olyan valakit is jelent, aki a gyengéket erősíti, a bátoratlanokat bátorítja, a csüggedőkben reményt ébreszt. És azt a személyt is jelenti, aki tanácsol, segít eligazodni az élet buktatói között, döntésre ihlet nehéz kérdésekben. Mindezt végzi szüntelenül bennünk és közöttünk a Szentlélek.

De nagyon lényeges, hogy a Szentlélek nem eszik a mi kezünkben. Nem lehet azt tenni, hogy

amikor szükségem van rá, a tanácsára, vagy az erejére, akkor előveszem, aztán ha elvégezte a dolgát, visszarakom valami skatulyába. A Szentlélek nem a mi szolgánk, akinek parancsolhatunk, vagy fizetség fejében igénybe vehetjük a szolgálatait, hanem mi vagyunk az Ő szolgálói. Igaz, a Szentlélek nem kényszerít arra, hogy engedelmeskedjünk neki, de ha ellene állunk, akkor nem is tapasztaljuk meg áldásait. A Szentlélek nem erőszakolja rá magát senkire. Ő olyan barát, aki tapintatos, és megvárja, amíg kérjük, segítségül hívjuk. De akkor biztosan számíthatunk rá, hogy jön és segít. Csak nehogy azt mondjuk, ha nem úgy segít, ahogyan mi elképzeltük, hogy akkor nem jó és nem kell. Higgyük el, hogy azok a tanácsok a legjobbak, amiket ő mond, az a legjobb, ahogyan ő intézi a dolgainkat, hiszen Ő jobban tisztában van a dolgokkal, bölcsőbb, mint mi, hiszen végül is Ő Isten Lelke! Jézus azt mondja róla: Ő az Igazság lelke, aki elvezet titeket minden igazságra.

Hogy mi a pünkösöd, hogy kicsoda a Szentlélek, azt leginkább azzal tudnám összefoglalni, hogy a Szentlélek éltető elem. Levegő a lelkünk számára. Ahogyan a test megfullad levegő nélkül, úgy a lelkünk is megfullad a Szentlélek nélkül. És ahogyan a levegőt sem vesszük tudomásul, lélegezni sem lélegzünk tudatosan, így vagyunk a Szentlélekkel és a Pünkösddel. Annyira természetes, hogy van, hogy el is felejtkezünk róla. De ha fuldoklunk, azonnal levegő után kapkodunk. Ha úgy érezzük, hogy lelkileg kevés a levegőnk, hogy fuldoklunk, az attól van, hogy lélek, Szentlélek hiányban szenvedünk. Nincs meg a lelkünk éltető közege, mert elhagytuk, megszorítottuk, elutasítottuk, és ő visszahúzódott. Azonnal kiáltunk ilyenkor a Szentlélek után. Dávid király is ezt tette, amikor bűne után elszakadt Istentől: mély és igaz bűnbánattal imádkozik az 51. zsoltárban, és kiált: A te szent lelkedet ne vedd el tőlem. Mert ha elveszed, megfullad a lelkem.

Akiknek van jogosítványuk, azoknak ismerniük kell az elsősegélynyújtásból az újraélesztés, a mesterséges lélegeztetés technikáját is. Mi a legelső, amivel kezdeni kell a mesterséges lélegeztetést? Biztosítani kell a légutak szabad átjárhatóságát. El kell távolítani az esetleges akadályokat. Nos, hogy az Isten lélegeztethessen bennünket, hogy adhassa az Ő Szentlelkét, először nekünk is biztosítanunk kell az átjárhatóságot közte és a mi lelkünk között. El kell távolítani az akadályokat, a bűneinket. Mert könnyen lehet, hogy emiatt nem éltük még át a pünkösöd, a Lélek lelkünkbe áradásának csodáját.

Legyen ez a pünkösöd ennek a jegyében, hogy biztosítjuk a szabad utat a Szentlélek számára!

Balicza Iván

Búcsúzik a hatodéves

Egy érdekes és különleges tanév közeledik a végéhez, kicsit olyan ez, mintha a gyülekezeti élet iskolájába iratkoztam volna be, és sikerrel zárnam az első tanévet. A sikerek nem az én sikereim, sokkal inkább ajándékok, tapasztalatok, élmények, melyekkel gazdagabban léphetek felsőbb osztályba, azaz a segédlelkészség iskolájába. Szeretném megköszönni a gyülekezet tagjainak azt a szeretetteljes légkört, mely lehetővé tette számomra, hogy védett környezetben próbálgassam szárnyaimat.

A fiatal felnőttek körében hétfőnként átélhettem azt, hogyan formálódik közösséggé a felnőtt keresztlőre és konfirmációra készülő és a gyülekezet régebben is aktív tagjaiból álló kör. Ebben a hétfői közösségben különösen is tetszik, hogy mindhárom lelkész jelen van, így a láthatóvá válik a gyülekezet lelkészi vezetőinek jó együttműködése.

Talán a keddi bibliaóra volt a legkedvesebb alkalmam a héten, nagyon nagy örömmel készültem ezekre az órákra, és szívesen voltam a kedves bölcs öregek éneklő, imádkozó társaságában. Nagyon nagy örömmel tartok előadást, vagy vezetek beszélgetést egy-egy szentírási részről. Az a kérdés fogalmazódott meg bennem az év során, hogy vajon milyen módon lehetne a fiatalabb korosztályt a Biblia tanulmányozásában segíteni.

A vári gyermekmunkában olyan sok lelkes önkéntes dolgozik, nagyon gazdagító volt ezt a munkatársi közösséget megismerni. Így válik valósággá, hogy a gyülekezetben a lelki munka sem csupán lelkészközpontú. A középiskolások pénteki közössége olyan kreatív interaktív alkalom, ahol közösen gondolkodhattunk el hitünk és életünk kulcskérdésein. A Budavári Ifi aktív vezetői szintén sokat segítenek a csoport közösségi életének szervezésében. A totyogók istentiszteletének nagy rajongója lettem, mert ez a műfaj lehetővé teszi, hogy egy családban akár három generáció együtt legyen a keresztyén közösségben és a legkisebbeket is odaengedjük Jézus közelébe. Számos új gyermekünket is tanultam, amiket kicsi kincsekként viszek magammal.

A gyülekezet közössége kirándulásokon, a csendeshétvégén is formálódik, hiszen bennünket, keresztyéneket arról ismerhet fel a világ, hogy szeretjük egymást. Olyan jó látni, amikor az istentiszteleten a testvérek felállnak a padból, egymásra mosolyognak és kezet nyújtva egymásnak az Úr békéjét hirdetik! A gyülekezeti élet csúcspontja, szíve közepe az istentisztelet. Olyan jó, hogy ebben a gyülekezetben hétről hétre van lehetőségünk az úrvacsora szentségével élni. Az igehirdetés és az ige így együtt adják azt a lelki ajándékot, mely életünk forrása lehet.

Köszönök minden mosolyt, minden jó szót, kedves gondolatot, közös éneket, mellyel a testvérek útra indítottak. A lelkészi szolgálatom első nagy mérföldköve az ordinációm, lelkészé avatásom lesz. Szeretettel hívom a gyülekezet tagjait szülővárosomba, Sopronba. Ünnepejének velem együtt az evangélikus templomban, július 9-én, szombaton 11 órai kezdettel!

Bolba Márta

MEGSZÓLAL A PRESBITER

A gyülekezethez való viszonyom kialakulásában nagy szerepe volt annak, hogy mindvégig a budavári gyülekezetnek voltam és vagyok tagja. 1953-ban születtem. Szüleim mindketten pedagógusok: édesanyám tanítónő, édesapám mérnök-tanár. Sréter Ferenc akkori lelkész keresztelt meg 1954-ben. Első gyülekezeti emlékeim a gyermek-bibliakörhöz kapcsolódnak, melyet Madocsai Miklós, Schreiner Vilmos lelkészek tartottak, s őket néha Várady Zsuzsa helyettesítette. Madocsai Miklós és Várady Lajos konfirmált 1968-ban. Miklós bácsi kért meg egyszer akkoriban iratterjesztési szolgálatban való helyettesítésre. Ez volt az első gyülekezeti szolgálatom, amely közel tíz évig tartott. Közben a Schütz-kórus szolgálatába is bekapcsolódtam.

1972-ben érettségiztem a II. Rákóczi Ferenc Gimnáziumban. Mivel a győri Közlekedési és Távközlési Műszaki Főiskolára nem vettek fel, autószerelő szakmát tanultam, majd a Volánbusznál helyezkedtem el. Kezdetben műhelyben, később termelési előadóként dolgoztam. Ezt az időszakot átmenetinek gondoltam.

Nem kerülhettem el az akkori törvény előírta sorkatonai szolgálatot. Ez – bármily furcsa – lelki fejlődésemre volt nagy hatással. Isten kezéből fogadtam azt a két esztendő is, de sehogy nem tudtam megérteni, hogy mi hasznom lesz abból, hogy Isten parancsa ellenére ölni kellett tanulni. De aztán ezt is megértettem. Fél évvel a leszerelésem előtt az Útmutató napi igéje ez volt: „a kijelentés már úton van, ha késik is, várd türelemmel” (Habakuk 2,3). Akkoriban nagy merészség volt, hogy mindig a zsebemben hordtam az Útmutatót (1978-ban!). Leszerelésem után megjelent az Evangélikus Életben a felhívás az I. Levelező Teológiai Tanfolyamra. Ez volt a „kijelentés”. Innen indult el kapcsolatom az Evangélikus Teológiai Akadémiával, mely 1991 óta munkahelyem is. Nagy hálával emlékezem Dr. Muntag Andor professzoromra, aki annak idején dékánként lehetővé tette, hogy a levelezős tanulmányaimat kiegészítve teljes értékű lelkészi oklevelet szerezhsek. Azóta is a teológia könyvtárában dolgozom félállásban, ezért már ismerősként köszönhetem a gyülekezetünkben szolgáló hatodéves hallgatókat.

Közben 1983-ban megnősültem. Nagyon hálás vagyok feleségemnek, Fürst Beátának, aki a tanulmányaim során is mindenben mellettem állt és támogatott a legnehezebb időkben is.

1996-ban ordinált Szebik Imre akkori püspök a budavári templomunkban. Azóta a Fébé Evangélikus Diakonissza Egyesület beosztott lelkészeként végzem szolgálatomat félállásban. Ennek keretében más egyéb feladataim mellett a bagolyirtási Názáret Templom és Üdülőtételep ügyeit intézem. Tudom, hogy gyülekezeti kirándulás során már érintették e szép mátrai helyet, de

akik azon nem tudtak részt venni, azoknak is ajánlom, hogy egy kellemes kirándulás célpontjaként nézzék meg az ország legmagasabban fekvő evangélikus templomát (900 m), ahol májustól szeptember végéig minden vasárnap – a budapesti közvetlen autóbussz érkezéséhez igazítva – fél 12-kor kezdődik az istentisztelet.

1981 óta vagyok presbiter. Második ciklusban koordinálhatom Gyülekezettörténeti Munkacsoportunk munkáját. Érdekel a gyülekezet története, ezért is örülök annak, hogy „hivatalból” foglalkozhatunk azzal, segítve gyülekezetünk elnökségének munkáját, gazdagítva a közösség történeti ismereteit. Itt ismétlem meg kérésünket a kedves Testvérek felé, hogy akiknek birtokában gyülekezetünk történetével kapcsolatos dokumentumok, emlékek vannak, jelezzék nekünk, hogy lemásolhassuk, illetve lefényképezhessük azokat, vagyis nyilvántartásba vehessük, hogy tudjunk azokról. A lelkészi szolgálatom miatt jelenleg kevesebb időm jut a gyülekezeti munkára.

Az előttünk jártak életét, tapasztalatait megismerve, abból tanulva mindannyian gazdagabbak lehetünk. Ezért érzem fontosnak megismerni gyülekezetünk történetét, hiszen abban is felismerhetjük Isten cselekvését, és ezáltal hitünk és istenismeretünk is gazdagodik.

Herczog Csaba

*

*

A Szerkesztőség kérése!

Az előállítási és terjesztési költségek várható további emelkedése miatt kérünk mindenkit, akinél megvalósítható és egyben hajlandó is lemondani papíralapú kiadványunk olvasásáról, hogy térjen át weboldalunk olvasására, s döntését jelezze szerkesztőségünk felé e-mailben a budavar@lutheran.hu címre. Hangsúlyozzuk, hogy senkit nem kívánunk megfosztani lapunk olvasásának élményétől, ezért mindenkinek, aki nem jelzi, természetesen a továbbiakban is a szokott rendben megküldjük az újságot. S ha valaki az elektronikus változatot választja, de a későbbiekben meggondolja magát, jelezheti ezt e-mailben vagy telefonon, és bármikor újra feliratkozhat, visszairatkozhat postacím listánkra.

Egy nehéz nap éjszakája... avagy egy nap Jézussal és a testvérekkel

A népszerű Beatles együttes egyik slágerének a címe jutott eszembe akkor, amikor azt terveztük, hogy a Hírmondóban bemutatjuk egy lelkész egy napját. Egy nehéz, de átlagos nap, s nem azt akarom most bemutatni, hogy mennyi dolga van egy lelkésznek, mert hisz' mindenkinek, aki komolyan veszi a munkáját, lehet nagyon fárasztó a napja, hanem inkább azt, hogy milyen feladatok várnak reánk nap mint nap.

A reggel első órája a töltekezésé, a reggeli csendesség, igeolvasás és imádság után, a kávézás közben olvasom el a napi sajtót, konzervatív ember vagyok, szeretem kézben tartani az újságot. Igyekszem, hogy 8-ra a Hivatalban legyek, mert akkor még viszonylag csend van ott is. Ezek a reggeli munka első percei azok, amelyek a nap tervezésében még fontosak, s bár heti munkatársi megbeszélésünk is van, szinte minden reggel egyeztetek Kövesy Emesével, irodavezetőnkkel, aki az egyházmegyénél is segítségem. Az első tényleges feladat ma is adminisztratív. Egy – a gyülekezetünkben önkéntesen szolgáló – fiatal kért meg, hogy munkájáról az egyetem részére adjak igazolást. Örömmel írom meg ezt az értékelő levelet, mert jó azt tudni, hogy vannak olyan fiataljaink, akik kicsi gyermekként ide jártak hittanra, és most már maguk is részesek a szolgálatban. A levelet alig sikerült befejeznem, amikor már a Püspöki Hivatalból keresnek telefonon, időpont egyeztetés arról, hogy melyik vizsgaistentiszteleten tudom képviselni az egyházmegyét. De ha már vonalban vagyunk, Fabiny Tamás püspök úr megosztja velem kérdéseit a végzős teológusok elhelyezésével kapcsolatban, én pedig beszámolok neki arról, hogy az egyházmegye gyülekezeteiben milyen fejlemények vannak. Igaz, néhány napja találkoztunk, de oly gyorsan peregnek az események, és vannak azonnali intézkedéseket igénylő ügyek is.

A délelőttre még egy házaspár jelentkezett nálam. Beszélgetni akarnak, gyermeknevelési, életvezetési kérdésekről, tanácsomra vágynak, vagy legalábbis meghallgatásra, hogy elmondhassák, mennyire megterheli őket a válság, és milyen aggodalmaik vannak. Könnyek és feszültségek közepette is azért imádkozom, hogy ők meg tudjanak maradni a hűség útján, hogy megtalálják a Krisztus szeretetének viharban is hordozó erejét. A teher nagy, de látszik a szemükön, hogy szükség van az igei vigasztalásra, hogy kisfiuk betegségét is több türelemmel tudják hordozni. A beszélgetés végeztével az irodavezető feljegyzéseit kapom kézbe, hogy kik kerestek: az egyházmegye

számvevőszéki elnöke szeretné tudni, hogy mi van néhány gyülekezet elmaradt zárszámadásával, a kedves asztalos mester érdeklődött, hogy mikor jöhet átalakítani a hittanterem polcát, és közben alá kell írnom néhány egyházmegyei átutalást.

Beszalad az irodába Balicza Iván, gyorsan egyeztetünk, hogy neki milyen tennivalói vannak, látszik rajta, hogy siet egy érettségi felkészítésre, és alig van ideje megállni. De közben már hozzám is csengetnek. Egy órás beszélgetés következik megint, egy olyan ügyben, ahol inkább mediátorként kell fellépnem. Már megtanultam, hogy ahhoz, hogy legalább ebéd közben tudjak beszélgetni a feleségemmel, akivel a délelőtt folyamán nem találkozunk, és a vizsgára készülő egyetemista fiaimmal, ahhoz ki kell kapcsolni a mobiltelefont. De még ebéd közben is a cserkészetről beszélgetünk. Fiaim mint a cserkészcsapat vezetői már a nyári táborat tervezik.

Délután egy idős testvérünk vár az otthonában. Gyalog indulok útnak, hogy a szép tavaszi délutánban „kiszellőztessem a fejem”. Tudom, hogy sokan lesznek ezen a kedves alkalmon, mert a keddi bibliaórák közössége olyan erős, hogy állandóan tartják egymással a kapcsolatot. Ott kilencen ülünk körben egy kis szobában, zeng az ének és hangzik az ige. A nap igéjéről szólok nekik, Jézus szava lesz hangsúlyos a különféle terheket hordozó közösségben: „Legyen meg a Te akaratod!” (Mt. 6.10) S látom, érzem, hogy ők, akik az életútjukon annyi terhet hordoztak, ők komolyan veszik a bizalomnak ezt a megnyilvánulását. A hitük, a bizalmuk nekem is új lendületet ad. A házi úrvacsoraosztás után ők még maradnak egy kis pogácsára és egy kis beszélgetésre, de én sietek vissza a hivatalba. Egy keresztelőre készülő család jelentkezett be. Igyekszem nekik nem csak a keresztelés rendjét, de a keresztelés értelmét is érthetővé tenni. Micsoda lehetőség! Azok, akik eddig csak formailag tartoztak a gyülekezethez, most a kisgyermekük révén itt vannak egy komoly és mély beszélgetésen. De jó lenne, ha a szülők is megéreznék azt, hogy jó Jézus közösségébe tartozni! – imádkozom magamban. A megbeszélés után még egy telefon. Egy esküvőre készülő fiatalembert kell hívnom. Múltkor, amikor jött volna egy beszélgetésre, éppen defektet kaptam a kocsival. Akkor csak úgy beszélgettünk, hogy ő a kocsim mellett állt és kérdezgetett, nekem gyorsan kellett szerelnem a kereket, mert szükség volt az autóra, így hát a felkészítő közben még azt is leshette, hogy miként reagál a lelkész, ha valami baja van. Most csak időpontot egyeztetünk. Telefonálás közben a szemem sarkából látom, hogy Ibolya, egyházfink siet a kápolnába, mert nemskára kezdődik a bibliaóra. Szinte minden este van egy közösségi alkalom, most a bibliaórák jönnek, tele derúval és a találkozás örömeivel. A té-

mánk tavaszias: Tavaszi munkák a lelkünk kertjében. A bibliaórán jól beszélgetünk arról, hogy mit is jelent az életünkben a „gyümölcstermés”. Érződik a közösségen, hogy személyes hitéletük kérdéseire várnak válaszokat. Mert mindenkinek vannak vívódásai. A bibliaóra után aláírjuk még azt az ígés-lapot, amelyet egy olyan testvérünknek írt a mi figyelmes Eszterünk, aki már rég volt közöttünk. Az is öröm számomra, hogy mindig van, aki segíti a közösség életét. S az ilyen aprónak tűnő mozzanatok nagyon sokat jelentenek. De a bibliaóra után este fél nyolckor sem csukom be még az ajtót. Még egy jegyepár jön. Igaz, küldtek egy sms-t, hogy kb. fél órát késnek, de addig legalább megírhatom az esperesi tájékoztatást a másnapi lelkészgyűlésre. Nem is volt nagy baj ez a késés, mert így még egy kis szusszanásra is jutott idő, az asztalomon mindig halmokban álló papírokat is rendezgettem egy kicsit.

Jön a fiatal pár, leülünk a beszélgetésre, féltő szeretettel készítem őket az esküvőjükre. Annyi hír szól arról, hogy a házasságok nagy százaléka felbomlik, olyan jó lenne, ha az ő házasságuk statisztikát „javító” lenne. Az élénk beszélgetést a menyasszony egy sóhaja szakítja félbe: „Észre sem vettem, hogy már elmúlt fél tíz!” Együtt imádkozunk, s így engedem el őket útjukra.

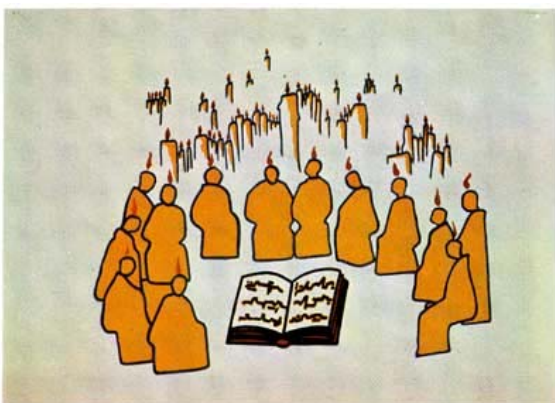
Odalépek az íróasztalomhoz, megnézem a másnapi teendőket a naptáramban, és végre bezárom a Hivatalt. S ahogy – megvallom, egy kicsit fáradtan – megyek fel a lakásunkba, eszembe jut, hogy kit nem hívtam fel, kit nem látogattam meg, milyen levelet nem írtam meg és mit nem intéztem el. Azt tudom, hogy munkatársaink is sokat tettek ezen a napon...

Még egy kis csendes beszélgetés a családban, egy kicsit viccelődünk fiainkkal, s aztán jön az éjszaka. Jó kis nap volt, nehéz, fárasztó, és mégis, magam is megtapasztaltam, hogy én is áldásokban részesülök, amikor testvérekkel találkozom.

S csak egy zsoltárból írt kánont dúdolgatok magamban csendesen:

Adjál annak, akit szeretsz, álmában is eleget!

Bence Imre

Férfiak körében

A mai kor kihívásai közepette nagyon is indokoltnak tűnik, hogy a keresztény férfi-élet sajátos kérdéseit egymás közt, lelkési vezetéssel áttekintsék a testvérek. Miben különbözik a férfi-kör a többi, „koedukált” bibliaórai közösségtől? Németh Lajos testvérünk, a férfi-kör tagja így ír erről:

Unalmas az a társaság, amelyből hiányoznak a hölgyek. Óhatatlanul a kaszárnyára gondolunk, ha ilyen társaságról hallunk. Nos, a mi körünk, a gyülekezetünkben már harmadik éve működő férfikör távol tartja magától a kaszárnyák szellemét. Isten igéjét hallgatjuk és beszéljük meg, hogy annak fényénél tájékozódjunk napjaink homályában.

Megoldást keresünk életünk lelket nyomasztó problémáira. Meghallgatjuk társaink elbeszéléseit a férfiember küzdőterén lezajlott konfliktusokról, és tapasztalatainkat összeadva bátorítjuk egymást, amennyire tőlünk telik. A földi küzdelmek lelki vetületéről nem könnyű beszélni. Bevallom, elkalandozunk olykor az üdvösség országának olyan tájaira is, amelyeket most csak tükör által homályosan láthatunk. (Miért épp a férfiember ne esnék ebbe a hibába?)

Lelkészeink irányításával azonban megfelelő merdebe terelődik a szó. Beszélgetéseink során hamarosan ráébredtünk, mennyit kell még tanulnunk, és mennyit kell még gondolkodásban fejlődnünk, hogy világosan lássuk a keresztény ember életének útvesztőit, bonyodalmaikat. A tisztánlátásra törekedve segítségül vesszük Isten igéjét, az illető alkalom tárgyául választott szentírási szakasz alapján. Ebben a munkaévben például a Jelenések könyvéből a hét kisázsiai gyülekezethez írt levelet vettük sorra. Őskeresztény elődeink gyülekezeteinek ott kritizált fogyatékosságairól olvasva átgondoltuk, milyen kritikát kapnánk mi most, és reményem szerint meghallottuk, mint mond a Lélek a gyülekezeteknek – ma.

Gyülekezetünk férfi-körében havonta egyszer 8-10 fő találkozik, zömmel az ötvenes-hatvanas korosztályból. Mint más bibliaórai közösségekből, innen is hiányzik az időhiányban szenvedő harmincas-negyvenes korosztály, holott talán éppen az ő életük kihívásai közepette lenne igazán szükségük ennek a körnek segítő, támogató erejére.

Egymás örömeinek és gondjainak meghallgatásával közelebb kerültünk egymáshoz, és rövid idő alatt baráti közösséggé formálódtunk. Nem vagyunk szikrázó elmék, de nem nevetjük ki egymás teológiai csetlését-botlását. Belátjuk, hogy szükségünk van ezekre a beszélgetésekre, és minden alkalommal megtapasztaljuk, hogy velünk van az Úr. Hiszem, hogy léleekben gazdagodunk, hitünkben erősödünk.

Te is részese lehetsz mindezeknek, kedves férfi testvérem, ha eljössz a férfi-kör legközelebbi összejövetelére!

Németh Lajos és a szerk.

E s e m é n y n a p t á r

2011. PÜNKÖSD

június 11-13.

Pünkösdi Evangélikus Fesztivál

a Budavári Gyülekezetben
A fesztivál részletes programja
szórólapokon és plakáton lesz olvasható.

június 11. szombat

18.00 – Pünkösdi Ökumenikus Vespera
Zsoltárenged istentisztelet
Az éneklést vezeti: *Ferenczi Ilona*
Igét hirdet: *Horváth Achilles (OFM)*

június 12. vasárnap
Pünkösöd ünnepe

9.00 – Istentisztelet
(A német-ajkú Gyülekezet konfirmációja
miatt az istentiszteletet kivételesen a Tán-
csics Mihály u. 28. sz. alatti kápolnában
tartjuk!)

11.00 – Tanérváró istentisztelet
– úrvacsoraosztással –
Igét hirdet: *Balicza Iván*

13.00 – Közös ebéd a gyülekezeti teremben

14.00-tól 19.30-ig
Szabadtéri program

A Táncsics Mihály utcában
felállított színpadon

Néptánc bemutató
a *Magyar Cserkész Dzsembori Csapat*
tagjainak néptánc bemutatója

Fúvós zene
Róka Szabolcs mesemondó interaktív meséje

Skót dudu bemutató – Stephen Wilson

Szabadtéri evangélizáció
igét hirdet: *Bence Imre*

Large Room
egyházi könnyűzenei együttes szolgálata

(Rossz idő esetén a programot
a kápolnában tartjuk meg!)

Az ifjúsági teremben

pünkösdi népszokásokkal kapcsolatos
kézműves foglalkozás
A programot vezeti *Bauer Eszter* néprajzos.

Aszfaltrajz verseny

Játszó-ház
a *Siló Kht.* által készített játékokkal

A gyülekezeti teremben
kávéház és beszélgető-sarok

Az udvaron és a barlangban

Bor és pálinka kóstolás
Bemutatkozik *Gutman László*
evangélikus borász (Kötcse) és az
Agárdi Pálinkafőző
(evangélikus tulajdonosa van)

Kirakodó vásárban
többek között könyvek,
Siló Kht. fa játékaik és termékei
valamint a Budavári Evangélikus Gyülekezet
póloi kaphatók!

*_*_*_*_*_*_*_*_*_*

A Pünkösdi Evangélikus Fesztivál egyben a
gyülekezetünk **munkaérváró napja**.
Így június 12. és szeptember 4. között a **hétközi**
alkalmak közül csak a **kedden 18.00** órakor
kezdődő **Bibliaórát** tartjuk meg!

*_*_*_*_*_*_*_*_*_*

június 13.
Pünkösöd hétfő

Délelőtti istentiszteletek a szokott rendben.

18.00 – Zenés áhítat

a *Budavári Schütz kórus* szolgálataival

Mozart: templomi szonáták

Haydn: Kleine Orgelmesse

vezényel: *Bán István*

igét hirdet: *Balicza Iván*

június 19. vasárnap
Szentháromság ünnepe

Istentiszteletek a szokott rendben.

HA HÍV AZ ÚR...

Gyermek és Ifjúsági Tábor
június 26-július 2-ig

A tábor helyszíne: **Szigetmonostor**
Árnyas Sziget Ifjúsági Tábor

Nyári táborunkra szeretettel várjuk a kisgyermekes családokat, a hittanos gyermekeket, a konfirmált fiatalokat és egyetemistákat.

A táborban korosztályi csoportokban készítünk programot a résztvevőknek.

A tábor teljes költsége 25.000,- Ft.
A gyülekezetünkhöz tartozó családok és gyermekek támogatásban részesülnek!

Jelentkezni lehet: június 12-ig

Július 3. vasárnap

Istentiszteletek a szokott rendben.

18.00 – Az amerikai *Bedford Lutheran Church of the Savior* és a sárvári zenei tábor közös szolgálatában „Feast of Life” címmel igazi amerikai gospelek hangzanak el.

Július 7. csütörtök

18.00 – **Koncert** – a *Nivalai* (Finnország) *Férfi Kórus* szolgálata
Vezényel: **Pekka Ainali** karnagy

Július 9. szombat

SOPRON – EVANGÉLIKUS TEMPLOM
11.00 - **Bolba Márta** lelkészjelölt ordinációja

Július 19-23.

A finn testvérgyülekezetünk delegációja látogat Budapestre.

*_*_*_*_*_*_*_*_*_*

Szeretettel ajánljuk a testvérek figyelmébe a **piliscsabai Béthel**-ben szervezett konferenciákat, amelyek felnőttek és családok lelki épülését és erősödését szolgálják.

Néhány konferencia időpont:

június 27-július 2. A Budai és Pesti Evangélikus Egyházmegye szervezésében

július 3-6. Missziói konferencia

július 7-10. EKME Evangélikus Külmisszói Egyesület konferenciája

*

További konferenciákat szerveznek:

Fébé Diakonissza Egyesület
EKE (Evangélikusok Közössége az Evangéliumért)
Országos Egyház Gyermek és Ifjúsági Osztálya

(Ezekre a konferenciákra a szervezőknél kell jelentkezni!)

*

szeptember 4. vasárnap

Istentiszteletek a szokott rendben.

11.00 - **Tanévnyitó istentisztelet**

*

Keresse gyülekezetünket az iWiW és a Facebook közösségi portálokon is!

A Lelkészi Hivatal

(1014 Budapest I. Táncsics M. u. 28.)
fogadóórái: hétfőtől péntekig 9.00-13.00
vagy megbeszélés szerint.

☎ és fax: 356-97-36

Internet: <http://budavar.lutheran.hu>

E-mail: budavar@lutheran.hu

Gyülekezetünk lelkészei:

Balicza Iván – igazgató lelkész

☎ 356-97-36/15

e-mail: balicza@t-online.hu

Fogadóóra: Hétfő 9.00-13.00

Csütörtök 9.00-13.00

Bencéné Szabó Márta – lelkész

☎ 356-97-36/18

Fogadóóra: telefonon egyeztetett időpontban

Bence Imre – lelkész, esperes

☎ 356-97-36/18

e-mail: imre.bence@lutheran.hu

Fogadóóra: Hétfő 15.00-18.00

Kedd és péntek 9.00-13.00

Dr. Fabiny Tamás – püspök ☎ 394-23-35

tamas.fabiny@lutheran.hu

A Gazdasági Hivatal

fogadóórái: kedd, szerda, péntek: 9.00-12.30

Madocsa Zsolt – felügyelő

Fogadóóra: minden hónap 3. keddjén

18.00-19.30 között,

előzetes időpont egyeztetéssel

Kövesy Emese irodavezetőnél – ☎ 356-97-36

Hírek - Hírek - Hírek – Hírek

- Az „Érdekes találkozások” sorozatunkban Lengyel Anna és Rados Péter volt a vendégünk az ifjúsági órán 2011. március 4-én.
- Március 10-én tartotta a kápolnában az első konzultációt a Budai Evangélikus Egyházmegye Menedékház – Mentálhigiénés Szolgálat a részvételre meghívott szakemberekkel.
- Március 12-én volt az Országos Hittanverseny egyházmegyei fordulója a budaörsi gyülekezetben. Gyülekezetünkben három alsós csapat és egy felsős csapat vett részt a megmérettetésen, amelyen a bibliai foglalkozások, s a hozzájuk kapcsolódó történetek volt a feladatok alapja.
- Március 19-én a csobánkai cserkészparkban ökumenikus istentisztelet volt a cserkészképzésen résztvevő közel háromszáz fiatalnak. Az istentiszteleten Bence Imre esperes szolgált igehirdetéssel.
- Március 20-án szupplikáció volt a gyülekezetünkben. Az Evangélikus Hittudományi Egyetem küldötteként Arató Lóránt IV. éves teológus szolgált igehirdetéssel.
- Március 25-27-ig volt a gyülekezeti hétvégénk a piliscsabai Béthelben. A böjti hétvégénken több mint 100 résztvevő fordult meg ebben az évben. A fő téma a böjti megújulás, „élet-takarítás” kérdése volt.
- Április 9-én volt az XX. Országos Hittanverseny Piliscsabán, amelyen megyei elsőként továbbjutott csapatunk: Miklós Eszter, Szilvágyi Lilla, Heinczinger Márton és Heinczinger Bence – vett részt, és a 6. helyen végeztek. Gratulálunk a lelkes csapatnak!
- Április 10-én Pekka Ainali nivalai kántor vezetésével egy 20 fős delegáció volt a gyülekezetünkben. Finn vendégeink részt vettek a vasárnap esti istentiszteleten és közös kávézás keretében mutattuk be nekik gyülekezetünket.
- Április 15-én ökumenikus keresztút-járás volt a kerületben, amelyen katolikus és református testvéreinkkel közösen szolgálva elevenítettük fel Krisztus szenvedéstörténetét, a közös elmélkedésben és íghallgatásban átélhettük a passiót.
- Április 17-én virágvasárnap Bence Imre a Veszprém megyei Takácsiban szolgált igehirdetéssel, s a virágvasárnapi istentiszteleten megkeresztelte Tóth Károly lelkész (egykori lelkészjelöltünk) és felesége első gyermekét, Abigélt.
- A nagyhéten minden este 6 órakor evangélizáció volt templomunkban, amelyen a „Bárány hordja csendesen földiek minden vétékét” címmel a gyülekezet lelkészei tartottak igehirdetés-sorozatot.
- Húsvét vasárnap a hajnali istentiszteleten négy felnőtt testvérünk részesült keresztségben: Holovitz Zsuzsanna, Lukács Ágnes, Petyus Sándor és Szabó Szilvia. Rajtuk kívül öt felnőtt testvérünk konfirmálódott: Ágoston Katalin, Hampuk Zsolt, Koloszar Dénes, Österreicher Csilla és Sachicola Dercio.
- A húsvét ünnepe utáni első hétvégén volt gyülekezetünkben a konfirmáció: ebben az évben 12 fiatal készült a konfirmációra: Angler Marcell, Balaton Norbert, Balás Dóra, Döbrentei-Nagy Lilla, Jakus Dániel, Jánoska Zsófia, Kecskeméti Kincső, Maczó Lénárd, Pilinszky Dóra, Richter Ildikó, Stodulka Máté és Varga Henrik. Szombaton egy vetélkedőn mutatták meg tudásukat, vasárnap pedig a gyülekezet együtt könyörgött értük, hogy Isten lelke erősítse, konfirmálja meg őket és minket mindannyiunkat.
- Május 12-én a csütörtöki hittan csoportban volt Bolba Márta hatodéves teológus vizsgatanítása. A Vizsgabizottság tagjai dr. Jutta Hausmann professzor, Isó Dorottya lelkész és Bence Imre lelkész-mentor voltak. Márta vizsgatanításáért jeles érdemjegyet kapott. Bolba Márta vizsgaistentisztelete pedig (lapzárta után) május 29-én vasárnap 18.00 órakor volt.
- Bence Imre lelkész részt vett még a hatodévesek vizsgáztatásában: Hévízgyörkön vizsgatanításon, Kaposváron pedig vizsgaistentiszteleten képviselte az egyházkerületet. Balicza Iván a kelenföldi vizsgatanításon képviselte az egyházkerületet.
- Május 12-én Balicza Iván lelkész az EBBE felkérésére evangélizációt tartott az Üllői úti székházban.
- Gyülekezetünk képviselő-testületének két tagjától búcsúztunk a feltámadás reményében húsvét után. Dr. Keszthelyi Lajosné Lándori (Sztehlo) Sára 83 éves korában, Dr. Klenk Gusztáv 70 éves korában ment el közülünk. Áldott legyen az a szolgálat, amelyet Isten dicsőségére elvégeztek!

*Budavári Hírmondó
az Egyházközség tájékoztató hírlevele
Olvasó-szerkesztő: Szabó-Pap Gabriella
Tördelés: Varga Katalin
Felelős kiadó: Balicza Iván, igazgató lelkész
A Budavári Hírmondó az NCA pályázati támogatásának segítségével jelenik meg.
Nyomdai munkák: Rózsadomb Contact Kft.*

Nyár van, nyár...

„A kék, derűs ég heve arcomra hull/Oly jó így a nyár, ilyen gondtalanul...” – dúdolgatjuk a Nyárkánont, alig várva a pihenés, az ellazulás időszakát. Kikapcsolódásra szükségünk van – de vajon a hitünk is szabadságra megy ilyenkor? Vagy talán mégis jólesik elmenni vasárnap a nyaralóhelyünkön levő templomba, lélekben leborulva hálát adni, Istent áldani, elgondolkodni az Igéről?

Nem várt örömben és békeességben lehet részünk, ha a helyi gyülekezet templomába térünk be. Az evangélikusok közössége mindenütt szeretettel fogadja a testvéreket: az örvendező, mosolygó arcok, a megcsillanó szemek látványa önmagában is jóleső. Az is élmény, ha megismerjük vidéki templomainkat, a vidéki gyülekezetek gyakorlatát. Sok érdekes, új templomépület van pl. a balatoni üdülőhelyeken, és rejtett szépségekre találunk a műemlék-templomokban is. Épülhet, gazdagodhat hitünk, ha egyszer-egyszer új helyen hallgatjuk meg az igehirdetést. Az Evangélikus Élet nyaranta külön felhívja a figyelmet a balatoni gyülekezetek istentiszteleti rendjére – de magunk is megkereshetjük az interneten a helyi gyülekezet címét, az istentisztelet időpontját (www.evangelikus.hu).

Ha nincs a közelben evangélikus templom, érdemes lehet ellátogatni a testvér-egyekezetek istentiszteletére. Sokan megtapasztaltuk, hogy még akkor is szívesen fogadnak bennünket, ha a templomba lépve jelezzük, hogy nem az adott egyekezethez tartozunk, hanem evangélikusok vagyunk. Szeretettel kalauzolni bennünket, segítenek abban, hogy az adott közösség istentiszteleti formáihoz alkalmazkodjunk. (Aki ódzkodik a letérdeléstől, annak ajánlható az ökumenikus gyakorlat: amikor a katolikusok letérdelnek, a protestánsok felállnak és fejet hajtanak.)

Külföldön járva még inkább jóleső érzés rátalálni a magunkhoz hasonló lelkeségű közösségre.

Még ha nem is boldogulunk az idegen nyelvvel, az énekek ismerősen csenghetnek – milyen remek érzés, ha ismerős a dallam, be tudunk kapcsolódni az éneklésbe – akár magyarul is...!

Ilyenkor örülhetünk, hogy saját gyülekezetünkben megszoktuk a közös éneklést. Sok helyen már csak a lelkész és a kántor ismeri az énekeket, és bizony, szívesen veszik, ha van hívő, aki bekapcsolódik, csatlakozik hozzájuk! Az igehirdetés alapjául szolgáló igeszakaszt a nyelvi nehézségek ellenére is többnyire sikerül megtalálni Bibliánkban: elolvassa, ízlelgethetjük az üzenetét, még ha nem is tudjuk követni az idegen nyelven hangzó igehirdetést.

Csodálatos hangulata lehet egy ilyen alkalomnak, feledhetetlen lelki élményt jelenthet.

Kérdés, persze, hogyan találjuk meg külföldön az evangélikus templomot? És amit találunk, az evangélikus-e vagy evangéliumi neoprotestáns vallási csoport? Az útikalauzok, bizony, gyakran összetévesztik a kettőt. Az első kérdésre a válasz az, hogy az Evangélikus Naptár függelékében sok külföldi gyülekezet címét megtaláljuk. Sikeres lehet a keresés a német evangélikus egyház honlapján is:

www.ekd.de/international/Auslandsgemeinden/Europa.

Gondolná valaki, hogy a katolikus többségű Olaszországban milyen sok városban van evangélikus templom? Ami az „evangélikus” jelzöt illeti, irányadó, ha hozzáteszik az Ágostai Hitvallás (Confessio Augustana) nevét is. A nyaralásra sokféleképpen felkészülünk – talán egy ilyen kis keresgélés is belefér...

De azt is megtehetjük, hogy szálláshelyünk csendjében vagy Isten szabad ege alatt, félrehúzódva egy nyugodt zugolyba, elővesszük Bibliánkat, énekeskönyvünket egy kis meditációra. A kavargó új élmények vagy éppen a Nagy Ellazulás lelki kiüresedésében jól jöhet a lelkünknek. A Bibliának és az énekeskönyvnek van zsebkönyvkiadása. Nem nagy. Nem nehéz. Elfér a nyári poggyászsban, a búvárfelszerelés, a napolaj vagy a túrabakancs mellett is!

Szabó-Pap Gabriella

*

NYÁRI CSODÁK

Járjatok nyitott szemmel a nyárban, és fényképezetek!

Templomunkban az idei évben az ifjúság finnországi útjáról készült fotókat láttuk. Szép színfoltjai voltak a templomnak, és sokan örültünk annak, hogy ezen az úton is megosztják velünk élményeiket.

Most gyülekezetünk tagjait biztatjuk arra, hogy fényképezék a nyár csodáit!

Szeretettel várunk fejenként egy-két fényképet 2:3 oldalarányú (pl. 13x18 vagy 15x21 cm) kb. 2000 KB méretben, digitális formában a következő e-mail címre: budavarfoto@gmail.com

Kérünk szépen hozzá egy-egy kísérő mondatot is, amit kinyomtatva a kép alá írhatunk.

A beérkezett képekből válogatva és előhívatva szeretnénk összeállítani a következő fotókiállításunk anyagát.

A beküldés határideje:
2011. szeptember 4. vasárnap
Programfelelős: Sólyom Anikó

Reméljük, hogy a színes kiállítás közelebb visz bennünket egymáshoz is, együtt örülhetünk a megélt csodálatos pillanatoknak.

Szezonja van....

...mármint, hogy az esküvőknek. Nem véletlen, hogy az Evangélikus Élet 2011. május 22-i számának 2. oldalán az evangélikus esküvő rendjéről olvashatunk. Aktuális.

A budavári egyházközség sajátos helyzetben van. Az esküvőre jelentkezők túlnyomó többsége ugyanis nem evangélikus, sőt az is előfordul, hogy semmiféle egyházi kötődésük nincs. Gyakran fordulnak hozzánk azok a katolikus házasulandók is, akiket saját felekezetük kánonjogi akadályok miatt nem eskethet meg (pl. elváltak). Lelkészeinket különleges feladat elé állítja ez a helyzet: üres, formális szertartás lebonyolítására természetesen nem vállalkoznak. Súlyos hiba lenne elutasítani azokat, akik egyházi esküvőt szeretnének. Mi a megoldás?

– Meg szoktuk kérdezni a jelentkezőket, akik templomunkban kívánják az egyházi esküvőjüket megtartani, hogy vállalják-e a gyülekezet kialakított rendje szerinti eljárást. Ha igent mondanak, akkor tájékoztatjuk őket arról, hogy nálunk a jegyespárok az esküvőt megelőző időszakban 5-6 alkalommal elbeszélget a lelkész. Az ünnepi készülődésbe, a nagy eseményt megelőző szervezkedésbe ez is belefér... Ritka eset, ha erre nemet mond a jegyespár, és ilyenkor, bizony, a lelkész is megfontolja, hogy vállalja-e az esketést. Kivétel, ha külföldről érkezik a házasulandó, ilyenkor nem mindig van idő a beszélgetésre – mondja Bence Imre lelkész.

– Ezeket a beszélgetéseket röviden jegyesoktatásnak nevezzük. A budavári gyülekezet ennek meghonosításában, a beszélgetések metodikájának kialakításában élen jár – mondja Balicza Iván lelkész.

– A jegyesoktatás külön, páronként folyik, az egyéni sajátosságok figyelembevételével. Így pl. az eljén tapintatosan tisztázzuk, hogy a jegyesek megvannak-e kereszttelve, és hogy van-e kötődésük valamely felekezethez. Ha úgy látszik, hogy keveset tudnak a hitről, akkor a beszélgetés során többet szólnunk magáról a kereszténységről, és azután térünk rá a keresztény házasság és a közösen folytatandó élet kérdéseire. Szívesen javasoljuk nekik azt is, hogy kiegészítésként látogassák hétközi alkalmainkat, különösen a Fészekrakók Körét, ahol a fiatal házasok és a házasságra készülők beszélgetnek az őket érdeklő kérdésekről. Ha a jegyesoktatásban résztvevők valamelyikének nincs korábbi való egyházi kötődése, megesik, hogy a beszélgetések hatására jelentkezik felnőtt-kereszttelésre vagy felnőtt-konfirmációra.

Szomorú igazság, de a legtöbb esketésre jelentkező első kérdése az, hogy „mennyibe kerül”?

Sok helyen ugyanis ennek a lelkészi szolgálatnak „szabott ára” van (stólapénz). Mi ilyet nem kérünk.

Gyülekezetünk szép hagyománya viszont az, hogy az ünnepi alkalmak résztvevői önkéntes alapon, rendkívüli adományt fizetnek be a Lelkészi Hivatal pénztárába.

– A templom esküvői díszítésének és a zenei szolgálatnak viszont ára van, attól függően, hogy mit igényel ezen a téren a jegyespár. Erről az egyházzfival, illetve a kántorral lehet megállapodniuk – fejezi be Bence Imre.

Szezonja van az esküvőknek. Beérik a magvetés, ami a jegyespárokkal való beszélgetéskor történik. Bízunk benne, és hordozzuk imádságainkban mindazokat, akik úgy állnak az oltár elé, hogy világosan értik: mit jelent a keresztény házasság.

SzPG

Konfirmációi jubileum

Idén, a konfirmációi istentiszteleten lelkészeink azt kérték a 20, 30, 40 vagy több éve konfirmált gyülekezeti tagoktól, hogy úrvacsoraosztáskor kézfelemeléssel jelezzék: ők jubilánsok. Úgy tervezzük, hogy a jövőben a konfirmációi istentiszteleten külön köszöntjük majd azokat, akik életüknek ezt a szép és fontos eseményének kerek évfordulóját ünneplik. Kérni fogjuk jövő tavasszal, hogy a testvérek ezt jelezzék előre a Lelkészi Hivatalban. A nyilvántartásban természetesen megvannak az adatok, de az eltelt évtizedek alatt sok változás lehetett. Az egykori konfirmandus kislányokat ma már férjezett nevükön ismerjük, sokan máshová költöztek, mások időközben lettek a gyülekezet tagjai – nem szeretnénk kifelejteni senkit!

Idén különös szeretettel köszöntöttük Kásai Andrásné, Zsuzsi nénit, aki 80 éve konfirmált, és ma, 94 évesen is hűséges tagja gyülekezetünknek. Tíz gyermeket nevelt fel, hívó evangélikusnak, közülük többen szintén a mi gyülekezetünk tagjai, míg mások vidéken élnek és lakhelyükön gyakorolják vallásukat. Zsuzsi néni élete során mindvégig küszködött a betegségekkel és a szűkös anyagi viszonyokkal. Isten adjon neki jó egészséget és békés, szép éveket!

Szintén nagy szeretettel köszöntjük konfirmációja 50. évfordulója alkalmából György Anikót, az irat-terjesztés fáradhatatlan, lelkiismeretes vezetőjét, és dr. Buday Tamásné, Kingát, aki gyülekezetünk számvevőszéki bizottságát vezeti, és akinek – nem mellékesen – három gyermeke közül kettő a lelkészi hivatást választotta. Szeretettel gondolunk mindenki másra is, akit itt, most név szerint nem említünk, kizárólag amiatt, hogy nincs róluk pontos adatunk.

Jövőre többet írunk majd a jubilánsokról!

BUDAVÁRI EVANGÉLIKUS GYÜLEKEZET

Egyházközségi tagok száma (akik nyilvántartásunkban szerepelnek): 2721 fő

Választói névjegyzékben szereplők száma: 572 fő (ők azok, akik egyházfenntartói járulékot fizetnek, vagy az alapítványon keresztül támogatják anyagilag egyházközségünket. Csak ők rendelkeznek szavazati joggal az egyházközséget érintő, törvényileg szabályozott kérdésekben). Ez a szám azt jelenti, hogy a nyilvántartásban szereplőknek kevesebb mint egynegyede, csak 23%-a támogatja anyagilag az egyházközséget. (...) Egyházi törvényeink irányadóként a jövedelem 1%-át jelölik meg, azt gondolom, hogy ez mindenki számára vállalható.

(Részlet a 2010-ről szóló lelkészi jelentésből)

ÖN MELYIK CSOPORTBA TARTOZIK?

Otthonunk fűtésének, világításának költségeit fedezzük, sőt, a telefon, az internet, a víz- és csatornadíj számláit is fizetjük, csakúgy, mint a felújítások költségeit. Ezek az otthonunk fenntartásának alapvető költségei. A gyülekezet a lelki otthonunk.

ÉS A LELKI OTTHONA FENNTARTÁSA?

2010. évi bevételeink összesen 34,6 millió forintot tettek ki, ebből 16,8 millió Ft származott a gyülekezeti tagoktól. Kiadásainkon belül a pl. a dologi kiadások (fűtés, világítás, posta, telefon, stb.) 4,9 millió forintot emésztettek fel, a javítások és karbantartási munkák 3,2 milliót, az egyéb kiadások (pl. ifi tábor, segélyek, stb.) 6,1 milliót tettek ki. Jellemző módon, leltári tárgyak beszerzésére nem került, nem kerülhetett sor. A közüzemi díjak emelkednek. Orgonánk szomorú állapotáról húsvéti számunkban megírtuk, hogy működőképessége megőrzése is több milliós kiadással jár – járna, ha lenne rá keretünk. (A 2010. évi felügyelői jelentés számadatai alapján)

TÁMOGATJA? HOZZÁJÁRUL A KIADÁSOKHOZ?

*Gyülekezetünk nehéz körülmények közt élő idős tagjai igen sok segítséget nyújtanak az önkéntes munkájukkal: borítékolják a Hírmondót, segédkeznek a szeretetvendégségek lebonyolításában, egy-egy tálcával süteménnyel kedveskednek vendégségek alkalmával. Sok, önálló jövedelemmel nem rendelkező fiatal segít a rendezvények, kirándulások szervezésében. **Otthonossá, családiassá teszik a gyülekezeti életet. Nem tudjuk eléggé megköszönni nekik.** Presbitériumunk döntése értelmében, szükség esetén, a természetbeni hozzájárulást is elfogadjuk anyagi támogatás helyett.*

ÉS ÖN MIT TESZ?

Hozzájárulások befizetéséhez sárga csekk az iratterjesztésben található, személyes befizetésre mód van a Lelkészi Hivatalban (vasárnap délelőtt is), banki átutaláshoz útmutatás ugyanott.